

panelið

Tað nyttar ikki at bera seg undan í sjónvarpsspurninginum

2. apríl 1976 gjørdi tingið soljóðandi samtykt við 19 atkvøðum fyri og ongari imóti.

1. Løgtingið tekur ta prinsipiellu støðu, at sjónvarp skal setast á stovn.

2. Løgtingið tekur ta støðu, at landsstýrið skal halda fram í kanninum av sjónvarpsmálinum, soleiðis at fullgjøgja uppskot kann leggjast fyri lögtingið, har eisini spurningurin um sjónvarpshús og rakstur er loystur, í seinasta lagi 15. august 1976.

Áðrenn landsstýrið legði uppskot fyri tingið 10. mars 1976 høvdu drúgvar kanningar verið um spurningin. Millum annað hevur ein fimmmannanevnd kannað spurningin, og hon legði álit frá sær 20. nov. 1972. Í 1973 heitti landsstýrið á telefonverkið at kanna teknisku spurningarnar viðvíkjandi sendingum, og varð nevnd skipað við Torbjørn Poulsen verkfrøðingi sum formanni saman við tveimum monnum frá Post- og telegrafveseneti, og kom henda nevnd við rúgvismiklari frágreiðing í mars 1975.

Spurningurin um sjónvarpshús og sjónvarpstól varð kannaður av Alan Nolsøe, sjónvarpsmanni,

ið starvast í Stockholm.

Málið er ikki komið fyri tingið aftur, og kemst tað fyri ein part av tí, at nógvar longur tíð hevur gingið enn væntað at fáa spurningin um útvarpshús greiddan. Átlanin hevur alla tíðina verið, at samarbeiði skal vera millum útvarpið og eitt komandi sjónvarp, bæði tekniskt, við hølum og í stóri ella minni mun umsitingarlíga, men er eitt tilíkt samarbeiði ikki møgulegt fyrr enn nýggju útvarpshúsinu eru bygd.

Harafturat hevur Norðurlandaráðið viðgjørt spurningin um ein felags norðurlandskan telesatelit har eisini vit, um vit ynskja tað, hava møguleika at vera við, bæði at senda og taka imóti programmum frá hinum norðanlondunum.

Løgtingið hevur sum sagt samtykt at sjónvarp skal setast á stovn, men tykist ivin hóast tað at vera rættuliga stórum av vansarnir, ið standast av sjónvarpi samanborið við fyrminurnar.

Høvuðsatfinningarnar eru at útbýggingin og keyp av sjónvarpstólum er peningakrevjandi, og sjónvarpið sum slíkt vil vera oyðileggjandi fyri okkara mentan og búmynstur.

Hvat tí peningaliga við-

vikur, er tað sjálvandi beint at nógvar peningur skal til. Einar 15 mill. kr. kanska til sjálva útbýggingina og sum frálíður nógvar milliónir til sjónvarpstól, men er hetta ikki nakað serstakt fyri sjónvarpið. Vit hava eingi álitandi tøl, men einhver kann siggja, at tað sum verður nýtt til dýrastu út-

varpstól og til tónleik av ymiskum slag her á landi er ikki smávegis og man víga væl uppimóti tí, ið sjónvarpstól kosta. Annað mál er so tað, at sjónvarpstól verða fyri stóran part keypt, ið hvussu so er, mangan tey dýru kassetutólini bæði hjá einstaklingum og stovnum.

Sjónvarpsfelagið metir

at eini 600 töl eru í landinum, mest í Havn, og er eingin ivi um, at hetta tal verður at vaksa rættuliga skjótt líkamikið um einum dæmar tað ella ikki.

Hitt sjónarmiðið er meira álvarsamt, um tað skuldi vist seg at verið beint, at sjónvarp er oyðileggjandi fyri føroyskt mentunnar- og livsmynstur. Sjónvarp er nú næstan í hvørjum landi og ávirkanin kundu so menn meta um.

Tað er ivaleyst rætt, at ávirkanin er rættuliga stór, ið ein fær við bæði at hoyra og siggja. Hetta kann misbrúkast eins og alt annað, men gevur eisini stóri og betur møguleikar enn kendir eru frammanundan. Hver tíð hevur sínar tveirleikar og fyrimunir og ásannast má, at tekniska oldin ber mangt inn á fólk, ið tey standa ótrygg yvirfyri, men ringastu ráðini eru tey, at bera seg undan teirri avbjóðing, ið samtiðin býður, og soleiðis er eisini við sjónvarpsspurninginum. Verður rætt farið avstað, ivist eg ikki í, at hetta verður til mikla gleði fyri stóran part av fólki, og ikki er verri enn so, at teimum sum ikki dáma sendingarnar bert kunnu skrúva fyri.

Málið verður so lagt fyri tingið í hesari tingsetuni,

men ganga uttan iva fleiri ár áðrenn vit fáa veruligt sjónvarp. Hetta er sum áður nevnt ein rættuliga stórum peningaspurningur, og harafturat kemur at ansast má eftir almennu útbýggingini, at ikki ov nógvar kemur í senn. Spurningurin er tí um nakað kann gerast privat.

Ynski hava fleiri ferðir verið um at felag ella privatir fingi loyvi at senda, men er ongandi slíkt loyvi givið.

Eg hoyri nú, at privatir maður í Havn hevur sent við einum litlum sendara. Myndir og ljóð sigast at hava verið rættuliga góð, og siga fólk seg at hava verið glað um hesar sendingar. Hesar sendingar eru nú steðgaðar, ikki eftir boðum ráðslandsstýrinum, og verður ynski nú borið fram frá teimum, ið sjónvarpstól eiga, at sendingarnar verða uppaftur tiknar, ella felagsskapur fær sendiloyvi.

Við tað at fleiri ár helst koma at ganga, áðrenn vit fáa eitt útbýgt sjónvarp kundi eg hugsað mær, at fingin varð ein fyrilisskipan ikki bert fyri Havnina, men helst meginpartin um ikki allar Føroyar.

Dánjal P. Danielsen

motor-teigurin

Mitsubishi bilarnir komnir til Føroya

Eitt bilmerki afturat er komið á føroyska marknaðin. Talan er um persónbilar frá MITSUBISHI risafyrirtekuni í Japan, og innflytarin er P/f Theodor við Keldu í Klaksvík.

Longu í 1917 fór Mitsubishi, sum fyrsta bilverksmiðjan í Japan undir seriuframleiðslu av bilum, tí tá nógvar umrødda Mitsubishi model A.

Í samband við dieselmotorar hevur Mitsubishi eisini rutt slóð í Japan. Í 1932 framleiddi verksmiðjan fyrsta japanska dieselbussin og trý ár seinni fyrsta dieselbilin.

Mitsubishi fyrirtekan hevur umleið 400.000 fólk í vinnu.

Á myndini her sæst eitt av teimum modellunum, sum fáast í Føroyum, MITSUBISHI Galiant 2000 GTX.

